

dalje hočeo ti modrijani dvojezični poštni Gospod Grafenauer pa naj vse to na... Za poč! Selski modrijani! Svet se podre, ako stoji na stranišču napisano "tukaj in ne tudi „tukaj“! Pečat na pošti pa pod več vreden nego vse drugo!... Koliko pa bodo ljudavno te burke z mirnim okom glede? Prislu bo ura, ko bodo taki modrijani —

Slovenska univerziteta. Prijatelj nam piše: Še o temu piše ne bom tukaj sporočal, vsekdo, ki samo nekoliko bere spozna da je vse to le očitnost, kar pišejo ti selski ljudski nezastopniki. Pač pa hočem mnenje teh domisljakov in sicer le iz razloga, ne pa morebiti iz teoretičnih kajti „sama teorija“ ni za človeka sposobna in s prakso vred šele je za povzdrogo. Slovenske univerzite je ravno toliko velika, kakor pri cerkvi 2 ali 3 stolpov, ko eden zadostuje. To je danes le „Lukus“ zato pripravno da se obdari, kakor sicer. Saj bi tudi slovenska univerzita nas obdarovala z davki in bremeni, več nego predstavljamo. Že danes ima dežela in toliko takih dobrotnikov, da ni za potrebu, kar je le usmiljenje vredno. Ako poglešam res v pravo slovansko mesto Zagreb, najmanj gotovo 300—500 brezposelnih visokih luter, kateri v deželi, in v mestu nadlego živijo kot „hude muhe“, kajti brez službe in tudi brez denarja, torej mu družega ne poslužita, nego da se posluži beraštva, ali pa sami, da zamore preživeti. Službe tak dolga ne dobijo, ker ne zna družega jezika kakor tudi v nekoliko cirilice, za kar so ti ljudje občakovati. Vsak le malo izvežbani Avstrije, ako pride v Zagreb, dobi lahko službo, ne je smičen tudi nemškega jezika, a domačini ne morejo prizaslužiti toliko, da bi se preživeli, kako imajo naslov „doktor“, saj so primorani taki gospodje, da se poslužijo sredstev, katera jih dopeljajo do prostega stanovanja, kar jih popolnoma morajo živiti tudi duševno uniči. Poglejte, tako vi so bili slovenski prvaki radi imeli! Sramujem se, da se svojega dela! Ali jim ni dopuščeno na univerzi v Zagrebu svoj cilj doseči, to je želijo? Zakaj mora Korošec iti v Ljubljani ali na Dunaj, ako hoče svoj cilj doseči? Kdo bi Kranjec ne sel v Zagreb, ako neče iti Gradišče? Zakaj hoče v Ljubljani vedno čepeti? Če mi je znano, da človek le potem kaj velja in ako tudi svet pozna? Kranjska dežela ni tako obširna, da bi zamogla vse izvežbene doktarje in diplome sams občakovati, kajti še zdaj morajo, — ko vender na jeku dobro znajo, — službe po drugih nujno iskat. Dragi Slovenci! Mesto visoke šole nezbribe si več obrniti in poljedelskih šol, ne le tam bi moglo koristiti, več kakor na univerzitetu!

Krajiški svet v Borovljah. Pri zadnjih volitvah v krajiški svet boroveljski so bili izvoljeni sami trdn naprednjaki, i. s. gg.: F. Lassermann, J. Mare, S. Rieger, Schachl J.; tudi F. Doujak F., Janeschitz G., Legar A. in Schwarz Ad.

Ubil se je v Celovcu tesarski pomočnik gruča Gruna. Padel je pri zgradbi nove hiše Schurza iz podstrešja v klet in kmalu potem bolinci izdihnil.

Železniška nesreča. V Beljaku sta trčila 29. in dva železniška voza. Razven nekaj manjših poškodb ni bilo nesreča.

iz vlaka padel je 1. t. m. neki možki, ki je peljal iz Trbiža. Dobil je težke notranje poškodbe.

Po svetu.

Iz črnega tabora. Vikar Čigon na Vojščici je bojevit zagovornik klerikalne skupnosti dr. Žlindre. Seveda se v svoji borbi poslužuje vseh dopustnih sredstev, torej tudi laž in obrekovanje. Zato je ta Čigon o liberalnemu poslancu Štrekelju, ki ima ta dvoje žena. Štrekelj je tega selskega duhovnika tožil in vikar je bil oboren na 150 kron globe.

Zivljenje v starih časih. Ako primerjamо življenje cene življenskih sredstev s starimi,

potem bi človek pač lahko sive lase dobil! Leta 1.130 se je dobito za 40 denarjev (to je 2 kroni) celega vola, za pol krone ovco. Cesar Friderik Barbarossa je plačal na križevem potu leta 1.188 za 4 vole 1.20 K. Leta 1380 se je plačalo za funt govejega mesa 2 vinarja, leta 1.414 pa 6 vinarjev. Na Bavarskem se je dobilo leta 1.440 vola za 8 goldinarjev, čeber pive pa za 80 vinarjev današnjega denarja. Prvi „Braumeister“ v Monakovem je imel takrat 2 goldinarja tedenske plače. Leta 1.563 je bil cesar Maksimilijan II. za ogrskega kralja kronan. Takrat je koštalo 1 kokoš 14 vin., 1 gos 14 vin., 1 prašiček 22 vin., 1 funt špeha 8 vin., govejega mesa 5, sira 7, karpha 10, ščuke 14, 1 jajce 2 vin., 1 liter vina 8 vin., 1 fura mrve 150 vinarjev. Leta 1550 je odpolalo 24 ogrskih duhovnikov enega odposlanca na Dunaj; mož je dobit 1 gold. odškodnine. Tudi 100 let pozneje so bile cene za plače in živiljenska sredstva grozno nizke. Pač pa se je plačevalo strahovite svote za rože. Na Holandskem je koštalo leta 1634 ena sama tulpa 13 tisoč goldinarjev. Leta 1720 je koštalo na Dunaju kektoliter ječmena 2 gold. Še pred 75. leti se je dobilo liter pive za 5 krajcarjev itd. itd.

Farški „konzum“ propadel. V Toplicah na Kranjskem je prišel klerikalni „konzum“ na buben. Dolga je čez 40.000 K. Koliko kmetov bodo prišlo vsled te farške lumperije na beraško palico!

Ljubi „Štajerc“! Pesnik Rudolf Hawel je ljudski učitelj na Dunaju. Pred kratkim enkrat je peljal svoje učence k spovedi. V cerkvi je opazil dečka, ki je stal v kotu in ihel ter jokal. Hawel stopi k njim in ga vpraša, kaj mu je. „Prosim, gospod učitelj“, odgovoril deček, „izgubil sem svoje grehe“. — Učitelj se je nasmehal; vedel je, da je deček izgubil listek, na katerem so bili njegovi „grehi“ popisani. Zato je otroka tolazil: „Nič ne kokaj, v pravem hipu ti pridejo grehi že na misel.“ Pol ure pozneje je bila spoved končana. Hawel je korakal z učenci proti domu. Na cesti je opazil zopet dečka, ki se je preje takoj jokal; zdaj je korakal veselo svojo pot in zadovoljnost mu je gledala iz oči. Učitelj je dečka vsled tega vprašal: „No, ali si se spomnil na grehe?“ — „Ne, gospod učitelj“, pravi paglavec, „ali izposodil sem se grehe od enega družega“...

Brzojavi.

Ptuj. 3. julija. Danes je divjala po Halozah nevihta. Padla je težka toča in napravila velikansko škodo. Čuje se, da je skoraj vsa trgatev uničena. Ljudje so obupani.

Celje. 3. julija. Danes je bil tukaj obojen župnik Vavpotič iz Podsrde. Obnašal se je v cerkvi proti neki ženi tako surovo, da je groza. Končno je ženo še v cerkev zaklenil. Žena je bila noseča in posledica strahu ter jeze je bilo, da je porodila mrtvo dete. Za svojo surovost je bil Vavpotič obojen na 100 K glob e, odnosno 10 dni zapora.

S. Trojica. V pondelek je bila v Senarski pri sv. Trojici v Slov. Gor. občinska volitev. Kleriklci so se na vse kriplje prizadevali, da bi dobili to občino v svoje kremlje. Ali naprednjaki so bili trdni kot skala in so zmagali na celi črti. V vseh 3 volilnih razredih so bili naprednjaki voljeni in sicer v prvem razredu z 8 proti 2 glasovi, v drugem razredu z 10 proti 6 glasovi in v tretjem razredu z 47 proti 28 glasovi. Torej zmaga! Več poročamo prihodnjie.

Gospodarske.

Kako naj zatiramo hmeljevo uš? Izmed vseh živalskih škodljivcev je hmelju najbolj nevarna takojmenovana hmeljeva uš. Posebno razširjena je na Angleškem, v žatečki okolici je še od leta 1903 sem v slabem spominu in tudi mi je žalibog poznamo. Ta uš si poštevajo najmajše, sočne dele hmelja, jih navrta s svojim rilcem in jim izseseva sok. Na listih sedi hmeljeva uš vedno na spodnji strani. Če nastopi zelo mnogo teh ušij, zaostanejo napadeni deli rastline v rasti, listi se na spodaj zvijejo, dobes iz začetka neko čudno, pozneje žoltlo barvo in nazadnje popolnoma odmrjejo; stranske vejice ostanejo in grozdi, ki so zelo redki, se počasi popolnoma posušijo. Listne uši dajejo od sebe neko lepljivo tekočino sladkega okusa, ki pada na spodaj se nahajajoče liste in jih prevleče s svetlo skorjo. Ta skorja se imenuje živalska hmeljeva rosa (animalischer Honigtau). Ona zbranjuje in moti naravno rast in razvoj lista ter

pospešuje, da se na listu razvije neka glivica, ki povzroča, da postane hmelj črn, sasast (Schwarze Sausstau.) Iz velikih, črnojavih jajec, ki so tako trpežna, da jim tudi najhujši zimski mraz prav nič ne škodi, se razvijejo v maju najprej ličinke. Te se večkrat levijo in nazadnje postanejo iz njih samice brez peroti. Te samice rodijo, ne da bi bile oplemenjene, žive uši, iz katerih postanejo v par dneh zopet lahko samice brez perotnic. To razmnoževanja se vrši zelo hitro in je, posebno če je vreme ugodno naravnost neverjetno. Če je na enem kraju vse pojedeno in uši ne najdejo več hrane, potem se razvejejo iz ličink uši ki imajo perotnice (Aphisflieden, Blattlausflieden). Te perotaste uši odletijo in si iščejo druge živeža; tam se iz njih zopet razvijejo samice brez perotnic. Na ta način si lahko razlagamo, zakaj se ta škodljivec tako neverjetno hitro širi. Še le v jeseni se pokažejo samice, ki se lahko dajo oplemeniti in samci. Po oplemenitvi leži samica jajca v razpolike hmeljivih kolov, pod liste in grmovje, da tam preživimo. Za pokončevanje te uši so našli po izkušnjah v žatečkem okraju in posebno v poskusnem hmeljevem nasadu, na zimski kmetijski šoli v Žalcu izvrstno sredstvo v petrolejem izvlečku (Petroleumemulsion), s kateri se hmelj škropi. Tak izvleček si lahko vsakdo sam napravi. Naprej se raztopi 2 kg mazilnega mila (Schmierseife) v 4—5 litrih vrele vode. Temu se potem prilije pol litra petroleja, a pri vlivanju se mora zmes vedno in pridno mešati. Tej zmesi prilijemo v kaki kadi toliko vode, da je vsega skupaj 100 litrov. Potem mešamo to zmes z brezovo metlo tako dolgo, da se je vse petrolej lepo razdelil in da je vse tekočina bela koko mleko. Ta izvleček škropimo potem z navadno trsno škropilnico po hmelju. Paziti pa moramo nato, da škropimo zelo drobno in na spodnje strani hmeljevih listov. Če hočemo imeti od škroljenja res kako korist, moramo gledati na to, da se spere cela spodnja stran lista, torej, da pride vsaka uš v dotiko izvlečkom. Razentega moramo začeti s škroljenjem o pravem času. Če priletijo perotaste uši iz sosednjih hmeljevih nasadov napadejo zopet hmelj; zato moramo tudi po škroljenju paziti na hmelj in če je potrebno, tudi drugokrat škropiti. Če čakamo s škroljenjem tako dolgo, da so se listi že zvili, potem je hmelj že oškodovan in škroljenje ne pomaga toliko, kakor če ga opravimo pravočasno. Če so dnevi vroči, potem smo samo zjutraj in zvečer škropiti, ker sicer škoduje solnčna vročina preveč mladičam. Kakor so pokazali poskusi, se lahko z jednjim hl take tekočine poškropi 2 do 2½ kop hmeljevih rastlin. Tako bi rabili za 1 joh hmeljevega nasada 15 do 25 hl takega izvlečka. Če stane kg petroleja 60 v in mila 35 v, potem bi na to stalno kakih 15—25 K. Peter.

Gnojite ajdi! V „Kmetovalcu“ čitamo pod gornjim naslovom kako poštovanja vreden oklic, katerega tudi mi tu ponatisemo. Pri nas zavzema strniščna ajda važno mesto. Pridelek ajde se je pa zelo skrči, da so kmetovalci že začeli dvomiti, če se jo izplačuje prideletovati. Vzrok pčilemu prideku ajde tiči edino le v izsesani zemlji, oziroma, ker se ajdi ne gnoji. Med našimi gospodarji je razširjeno domnevanje, da je ajda nekaj postranskega, ki se seje na strnišče zato da njiva ni prazna in ker tako ne potrebuje drugega kakor plitvega oranja in zavlečenja. Da bi ajda tudi gnoja potrebovala, na to ničke ne misli. Vsa ta domnevanja pa niso prava kajti ajda vzame zemlji in torej potrebuje najmanj toliko ali še več redilnih snovi, kakor kako drugo žito. Če mora torej njiva isto leto zapored dati dvakraten pridelek, potem pač ni čuda, če je utrujena, in ker ajda pride druga na vrsto, zato dobi le ostanke gnojilne sile, ki jih je prej požeto žito še na njivi pustilo. Ti ostanki gnojilne sile so majhni in ker se je pri nas ob pamtevka z ozirom na rudinarske snovi premalo gnojilo, so naše njive izsesane, in zato je bil pridelek ajde od leta do leta plejši. Na 1 ha njive vzame iz zemlje povprečna žetev:

	duška	kalija	fosforove kislne
pšenice	52 kg	26½/4 kg	30½/4 kg
ajde	51 "	53 "	21½/4 "

Iz tega razvidno, da potrebuje ajda toliko redilnih snovi, kakor žito, kalija pa še enkrat toliko, zato pa ima gnojenje s kalijevimi gno-

jili pri ajdi zelo velik učinek in istotako s fosforovimi gnojili, ker je fosforove kislino v naših zemljah že od narave malo. Kdor torej hoče pridelati dosti ajde, jo mora sezati na dobro gnojno zemljo, ki ima v sebi toliko redilnih snovi na razpolago, kolikor jih ajda potrebuje, in ker pri setvi na strnišče zemlja ni v takem stanju, zato se mora ajdi pred setvijo gnojiti. S hlevskim gnojem gnojiti nima pravega uspeha, ker se ta gnoj prepočasi razkraja za hitro in kratko dobo rastotoči ajdo in vrhutega ima naš hlevski gnoj premalo omenjenih rudinskih snovi v sebi. Iz tega so za gaojenje ajdi vajprimernejša umetna gnojila. Na dušik se nam pri ajdi ni toliko ozirati, ker ga ajda za silo že se dobi na strnišče in ker prebohotne rasti z ozirom na potrebno hitro dozorjenje ni niti želeti. Najvažnejša redilna snov, ki jo moramo ajdi če naj bogato obrodi, je fosforova kislina, a ta mora priti na njivo v taki obliki, da jo ajda more použiti v kratki dobi svoje rasti, t. j. v osmih tednih. Ajdi je torej gnojiti s superfosfatom, ki ima v sebi v vodi raztopano fosforovo kislino. Kdor bo ajdi gnojil s samim superfosfatom, bo seveda ob ugodnem vremenu in če ne bo slane, imel gotovo izbornen pridelek, ki bo pa še boljši, če bo rabil poleg superfosfata še kalo kalijev gnojilo, n. pr. kalijev sol, pepel itd. — Kajnit kot kalijev gnojilo, pri ajdi ne gre rabiti vsled klorovih spojin, ki so za ajdostrup; zato se mora reči, da je kajnit ajdi škodljiv. Svetujemo našim gospodarjem, da ajdi na popisani način gnojijo, ker jim bo gotova žetev obilo povrnila stroške. Na Kranjskem imajo že krásne uspehe s tem gnojenjem, dokaz, da so lansko leto kranjski gospodarji porabili 50 vagonov superfosfata za gnojenje ajdi, da si je kmetijska družba šele pred malo leti pričela gospodarje vzbujati k temu delu. Omenjeni gnojili naj se tik pred setvijo (ne poprej) mešata ter posejata po spranih njivi; potem se vseje ajda in podveče. Za vsak mernik semena naj se vzame 25 kg. superfosfata, in če se gnuji tudi s kalijevim soljem, tedaj tudi le 10. Nujno pozivamo vse tiste, ki misljijo ajdi gnojiti z umetnimi gnojili, da jih pravočasno naročijo, kajti tik pred setvijo je z naročili tak naval, da tvornica ne more nam in mi ne naročnikom ustrezati.

Ali ima kozje mleko poseben duh in okus? Ako za kozo primerno skrbimo, dala nam bo mleko z ravno takim okusom, kakor je krajje mleko. Pomniti pa je na sledče: 1. Kozo je krititi samo s zdravo pičo. Kar je sprijenega, naj se ne daje kozi. Koza naj bo vedno v dobrem zraku. Ako je ne moremo spuščati na prosto, moramo hlev vedno zračiti. 3. Skrbeti je, da bo kozu vedno čista. V ta namen moramo jo večkrat očediti in z merno vodo, v kateri se je raztopilo nekoliko sode, oprati. Tudi je skrbeti za snago v hlevu. Če boderemo tako ravnali s skozo da nam bo popolnoma okusno mleko.

Napenjanje pri goveji živini. Žival se lahko pokvari, razun s prenglim menjanjam piče, prav lahko tudi s tem da povzroči preveč zelenle klate. Posebno se to večkrat pripeti, ako ne pazimo dovolj pri krmljenju z mlado deteljo, zeljem in repnim listjem in damo teh krmil živini preveč. Osobito so ta krmila pa še nevarna, ako so se v kupu vrgela ali so mokra, zmrla ali od slane napadena. Taka krmila lahko škodijo tudi, če jih damo živalim v majhni množini. Ako se pase živila po mokri ali od slane pokriti travi, potem na detelišču, se lahko ravno tako pokvari. Navadno začne živilo v takih slučajih napenjati. To bolezen, ki je pri nas jako navadna pa tudi prav nevarna, prouzroči lahko tudi prenagla prememba v piči, detelja, po kateri se je trosil mavec (gips), krompir, rž itd. Krmila se začnejo v vamu razkrnjati in pri tem se razvijajo razni plini, osobito ogljeni okis in ogljenčeva kislina. Ker ne morejo ti plini iz vampa, začne se ta razširjati in napinjati ter pritisca na zadnji del telesa, posebno na levo stran. Ako ni hitre pomoći, žival lahko pogine. Kjer dobimo lahko hitro živinozdravnik, hodimo brž ponj, da bo potrebno ukrenil. Če je pa zdravnikdaleč in bi pretekle predno bi prišel, cele ure, mora si znati kmet sam pomagati. Prav gospodar mora biti poučen kaj mu je storil v sili, predno dojde živinozdravnik. Četudi ne more

živinozdravika v težkih slučajih nadomestiti, pendar se mora vsaj toliko izobraziti, da bo znal, kaj mu je v pri si ukeniti. Naši kmetovalci grešijo v tem oziru maogo, ker se ne za časa o tem ponučijo ali ne dajo niti svojim sinovom ali hčeram potrebnih navodil. Obžalovati je, da se naše kmetice in naša kmetska dekleta vedno bolj bojijo hlevov in prepuste delo v njem hlapcem in deklam. Tudi kmetski sinovi nimajo take ljubeznido živinoreje, kakor bije moralimetit z ozirom na vednorast oči pomen te kmetijske panoge. Prvo delo, ko smo zapazili, da živilo napenja, je, da zvijemo iz slame nekako vrv (štrik) in to vrv vtaknemo živali v gobec ter jo zavežemo za rogami. Žival prisilimo na ta način, da bo žvelčila. Nato jo je obliti po celem telesu z mrzlo vodo ter drgniti s slamo. Pri tem je voditi žival počasi sem in tje ali pa, če je na paši, proti domu. Tudi pritiskanje z rokv ob levo lakotnico je dobrv sredstvo. V lakih slunajih uide sapa v kratkem požeruh ie žival je rešena. Če pa ne pridemo s tem delo do uspeha, potem se moramo poslužiti drugih sredstev. Taka so: 1. Surovemu jajcu napravi se ob obeh koncih luknico ter se beljak in rumenjak izpihneta. Nato se napolni lupina s terpentinom položiti je živali na zadnji del jezika, da ga požre. Terpentin prouzroči v vamu premikanje, ki ima za posledico, da sape skozi požiralnik uidejo. 2. Okoli 40 gramov (4 deke) živega vnapna raztopi se v 1 litru vode in nato se dene v to raztopino nekoliko (3-5) žlic moke. To zmes se potem vlijje v žival. 3. Tudi salmiak, katerega se prej zrediči z vodo (1 žlica salmijaka na liter vode) in se vlije po žlici v žival, da navadno dober uspeh. Tudi bukov pepel v vodi, kateri se je dodalo nekoliko žganja, koristi. S temi alkaličnimi sredstvi se plini v vamu spojijo in zato izgubijo svoj škodljivi vpliv. Taka sredstva imeti bi moral vsak gospodar pripravljen. Hitro in gotovo pomoč pri napenjanju goveje živine daje požiralnikova cev, aka jo prav in previdno rabimo. Ta cev služi v ta namen, da odpelje v vamu nabранo sapo iz živali. Žival je nastaviti, ko rabimo cev, tako, da stoji na prednji strani mnogo više, nego zadej. Nato ji je potrebiti požiralnikovo cev, katero pa je treba prej očediti in namazati z maščo ali z maslom, do vampa. Če se je cev pičo v vamu zamašila, treba je to s šibo, ki se nahaja v cevi, izpahniti. Požiralnikove cevi bi morali imeti v vsaki vasi. Taka cev stane 12 K. Naboj gotovo sredstvo proti napenjanju pri živini je vzbud s trokarjem (z nožem, ki tiči v medeni, na konci preluknjani nožnici). Vendar naj se rabi to orodje brez živinozdravnika samo v največi sili. Nož zabosti je z nožnico vred v žival na lev strani in sicer na sredni lakotnico (jame) tako, da bo vzbud približno toliko oddaljen od zadnjega rebra kolikor od bedra. Ako se ne pazovolj, se lahko pokvarijo obisti. Torkar je rabiti s popolnim mirom in previdno. Naglica ni dobra. Cestokrat se je dogodilo, da se je ta ali oni kmet tako sposabil, da je zabol trokar živali v desno stran in je s tem poškodoval čreva. Potem, ko se je zabol trokar v žival, povleči je nož iz telesa, nožnico pa je pustiti v rani, da zamorejo plini skozi v nju iz vampa. To trajala lahko več ur. Ako je kdo v rabi trokarja že izurjen, je boljše, če ne čaka zadnjega trenutka, marveč prebode žival, tudi če se ni batil njene smrti. V sili rabimo mesto trokarja lahko navadni nož, ki mora pa biti čist in špičast. Ako je začelo žival napenjati na paši in nimamo niti primernega noža pri rokah, vrežimo si močno šibo, ki se lahko vgbiva, ogladimo jo dobro ter ovimo konec šibe z žepno ruto. To šiba z ovito ruto vtaknimo živali skozi zrelo do vampa in s tem odpremo kolikortoliko sapi v želodcu pot na prostu. Ko porinjamo šibo nastaviti je živilo s prednjimi nogami bolj visoko. Ko je napenjanje prenehalo, oprati je rano z lizolom ali s stanjšano karbolno kislino ter deti nad njo obliž (flajster). Krave, ki so napenjanju bolj podvržene, rediti je bolj previdno. Posebno jim je večkrat polagati soli in včasih encijanova prahu. Za pleme naj se take živali ne puščajo, marveč poskrbi naj se, da pridejo kmalu merljiv v roke.

Kan ali cvet na vinu so majhne glavice, ki se jako naglo razvijajo. Za svoj razvoj pa potrebujejo zraka. Zato vidimo, da se nahaja kan

vedno le na vrhu vina, tam, kjer se stika pesma iz vinske posode s tem, da sod napolni z vinom, pa se ne bo kan več razvijal. Da bo vino cvetno, zameremo si tudi na drugič pomagati. Najboljši način je ta, da dešč v sod, ki ni popolnoma napoljen, nekoliko brega olja. Olje je, kakor znano, lažje od voda, zato plava na površini. S tem pa zabranimo do vina in kan se ne more napravljati. Zamorimo lahko tudi s tem, da začemo v nekoliko žvepla. Žvepleni dim vgnobi kan veda se bo kan za nekoliko časa, ko žvepleni izgine, lahko vnovič razvil. Preved se seme vina žveplati, ker bi bolela pivce po plenem dimu (žvepleni sokislini) glava. Najboljšo proti kanu je, da pretocimo vino, začnemo pit, v manjšo posodo in v steklenico. Kan škoduje vnuču v tem, da napravljiva iz hola ogljenčeve kislino in vodo, toraj vino. Cvetno vino izgubi tudi mnogo aroma in ni prijetno, kakor ono, ki nima te bolezni.

Odpale čeplje je večkrat pobirati in pogatiti prešičem, da se zamori v njih črva del grizlice. Predno se začne pa sadje pobirati je drevo še enkrat dobro stresti, da pade navrtno sadje mesto jutri že danes na.

Kobilice so letos prava nadlega. Toliko je, da bodo skoraj počrtle še tisto maleč travo, ki je do sedaj zrastala. Celo te gre, kako se nahaja vinograd blizu travnika. Zapeljmo na jako mnogo letos zasajenih trtah, so jim kobilice listje oglodale. Na bolj visti trta pa nismo videli škode. Da se te skupi zamorij, priporočati bi ljudem, naj redijo poleg purane. Otroci bi prav lahko pasli poleg vne tudi to perutnino, ki kobilice jatekajo in se po njih prav dobro redi. Ko bi več kobilic po travnikih in pašnikih, zagnali pičle lahko v vinograd ali na strnišče, da čejo tu živalske škodljivice. S pičlami bi si lahko način prislužili nekoliko desetakov.

Prim. Gosp.

Za vežnjo trtnega mladja rabi se slama ali pa ličje (rafja). Najboljša je ržena slama. Da bo šlo delo v vinogradu naglo izpod nabrati in narezati je slamo že doma ter jo vezati v majhne snopice. Slamo je seveda močiti pred vežnjo v vodi, ker bi se suha slama ločila. Z ličjem privežemo mladje boljše, da izgubimo navadno nekoliko več časa s te vežnjo. Vsekakor pa vinograd povezan z lepše vzgleda. Zato se rabi eandanes ličje skozi po vseh vinogradih. Tudi trava in murvine se rabita za silo.

Peronospora in oidiump sta se že pokazalo škropite in žveplajte! Ne zanajšajte se, ne bo letos teh bolezni, ker je suho vremeno. Vsakdo naj opravi svojo dolžnost, pa ne bo jeseni presečen. Osobito priporočamo pa na močiti pred vežnjo v vodi, ker bi se suha slama ločila. Z ličjem privežemo mladje boljše, da izgubimo navadno nekoliko več časa s te vežnjo. Vsekakor pa vinograd povezan z lepše vzgleda. Zato se rabi eandanes ličje skozi po vseh vinogradih. Tudi trava in murvine se rabita za silo.

Peronospora in oidiump sta se že pokazalo škropite in žveplajte! Ne zanajšajte se, ne bo letos teh bolezni, ker je suho vremeno. Vsakdo naj opravi svojo dolžnost, pa ne bo jeseni presečen. Osobito priporočamo pa na močiti pred vežnjo v vodi, ker bi se suha slama ločila. Z ličjem privežemo mladje boljše, da izgubimo navadno nekoliko več časa s te vežnjo. Vsekakor pa vinograd povezan z lepše vzgleda. Zato se rabi eandanes ličje skozi po vseh vinogradih. Tudi trava in murvine se rabita za silo.

Cepljene trte je treba vsaka 2 ali 3 obirati, dokler ne požene na cepiču prav močan pogank. Ako se to deло znamari, mejo divji izrastki cepiči preveč moči in se ne bo mogla razviti. Osobito je poskušati za pravočasno škropljenje. Da veter ganka na cepiču ne odlomi, privezati ga je le mogoče, ob kol.

Listnica uredništva in upraviteljstva.

Cenjeni naročniki naj se v dopisih kakor na nih denarnih nakaznicah vsokrat na številko naročnine sklicujejo. — **Pilštajn:** Pustimo všeč veselje; preosebna stvari ne objavljamo radi. Kaj druge? — **Slemen pri Mariboru:** Glede počitnic smo že vedeli svoje mnenje. Za nekaj let se zdaj stvari predrugačiti in bi nobeno pisarjenje ne pomagalo. zdrav! Novacerkev pri Vojniku: Obrnite se nam na podružnico kmetijske družbe. Sicer pa dobite jasno! (ko je posestvo nezadolženo) tudi pri tisku knjige. — **V. K. Poličane:** Podlistkov imamo celo na prostoru, ali prostora nimamo, da bi jih objavili. Ako je manuskript nazaj, nam pišite. Pozdrav! — Veliko Pismo glede župnika Š. nepodpisano; torej v kosu. Šv. Janž na vinski gori: Pustimo staro devetu miru! — **Razni dopisniki:** Prihodnjie!

Prehoda sredstva za odpeljenje (Abfuhr) so skodljivi rabite vlega tega dr. Rosa balsam za želodec iz lekarne B. F. c. kr. dvorni literant v Pragi. To sredstvo ne vpliva na alterira prebavljene, temveč ga pospešuje in okrepi. Je se v lekarnah. Glej inzerat.

Grad Trst, svinj rišče spos se iz

Prijeljano la suho kuhlo in nospesno okusno zelo v čedilino. Največ prednju mniku, i

iz do izolske knjige

Foto (mark mah), deluje grafični Franči vanje

s pos travi veliki dvor goji najem jasniči. An